

N2

การศึกษา

(Education)

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM)
กับวิธีการสอนแบบปกติ

A COMPARISON OF WRITING ABILITY OF PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS BETWEEN
PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL (PWIM) AND NORMAL TEACHING METHOD

นายณัฐภัทร อธิชาติ
Nathapat Athichat

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
Corresponding Author, E-mail: jockiejacker@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนแบบปกติเป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกูลวิทยา) ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกูลวิทยา) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน ทั้งวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) และวิธีการสอนแบบปกติ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ เก็บรวบรวมข้อมูล และนำผลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติการทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (t-test แบบ One-Sample Test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และการทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test แบบ dependent) พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการเขียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM)

Abstract

The research “A Comparison of Writing Ability of Prathomsuksa 6 Students between Picture Word Inductive Model (PWIM) and The Normal Teaching Method” was the experimental research. The objectives were 1) to compare the writing ability of Prathomsuksa 6 students at Sanjao (Haonukunwitthaya) School between the group learning with Picture Word Inductive Model (PWIM) and the group learning with the normal teaching method, 2) to compare the writing ability of Prathomsuksa 6 students before and after of the experimental group. The research instruments used were the 1) lesson plans for developing writing ability by using Picture Word Inductive Model (PWIM) and the normal teaching method, 2) writing story from picture achievement test. The collected data were analyzed by t-test one sample both experimental and control groups and t-test dependent. It was found that the students learning with Picture Word Inductive Model (PWIM) had writing ability higher than the students learning with the normal teaching method at a 0.05 level of the significance. And the students learning with Picture Word Inductive Model (PWIM) had higher writing ability after the experiment than before experiment at a 0.05 level of the significance.

Keywords: Writing Ability, Prathomsuksa 6 Students, Picture Word Inductive Model (PWIM)

บทนำ

จากประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ได้ทราบว่าคุณสมบัติความสามารถด้านการเขียนโดยเฉพาะด้านการเขียน ไม่ว่าจะเป็นการเขียนสะกดคำ การเขียนแต่งประโยค การเขียนเรียงความหรือเขียนตามจินตนาการ นักเรียนไม่รู้หลักและประเด็นในการเขียน ทำให้นักเรียนเขียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร หรือไม่สามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ดังจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2563 พบว่าผู้เรียนได้ผลการเรียนตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 49.24 จากแบบประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านการเขียน พบว่าผลดีเยี่ยม 56 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 และจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 ค่าสถิติแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับโรงเรียน พบว่าสาระการเขียน (มาตรฐาน ท 2.1) ในระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ย 59.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 19.22 ส่วนของโรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกุลวิทยา) คะแนนเฉลี่ย 56.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.66 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศอยู่ที่ 2.82 จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้สาระการเขียนเป็นสาระที่ทาง

โรงเรียนควรเร่งพัฒนา เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะด้านการเขียนอาจมีสาเหตุเกี่ยวกับครูที่สอนเน้นในส่วนของเนื้อหา มากกว่าวิธีการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดเฉพาะความรู้ความจำ ไม่ได้สอนให้นักเรียนได้ฝึกลงมือทำ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษานโยบายที่เกี่ยวข้องตามหลักการและเหตุผล พบว่าสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานครได้เสนอโครงการผลักดันหัวใจ นักเรียน กทม. อ่านออกเขียนได้ทุกคน และได้เสนอแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนโดยให้ครูจัดเตรียมกิจกรรมแก้ปัญหาและพัฒนาการเขียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน (สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร, 2559)

จากการศึกษาดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) พบว่า Picture Word Inductive Model (PWIM) เป็นกลยุทธ์ทางการสอนที่ใช้ศิลปะทางภาษาแบบบูรณาการ สำหรับการสอนอ่านขั้นพื้นฐานและการเขียน รวมไปถึงทักษะองค์ประกอบของการวิเคราะห์สัทอักษร การวิเคราะห์โครงสร้างการสะกดคำ และกลศาสตร์ (Calhoun, 2017) หากพิจารณาถึงขั้นตอนการสอนด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) มีความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนการเขียนเรื่องจากภาพได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ Rahayu Meliasari, Ngadiso, Sri Marmanto ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการสอน Picture Word Inductive Model (PWIM) โดยมีวัตถุประสงค์ในการหาประสิทธิภาพของ Picture Word Inductive Model (PWIM) พบว่าการสอนโดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) มีประสิทธิภาพมากกว่า Controlled-writing Strategy

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการพัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยต้องอาศัยรูปแบบการสอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผลของการสอนโดยวิธี Picture Word Inductive Model (PWIM) ที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบทดสอบการเขียนเรื่องจากภาพผลการวิจัยน่าจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการเขียนวิชาภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตรงตามหลักสูตร มาตรฐานสาระการเขียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บททวนวรรณกรรม

การเขียน

การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกของผู้ส่งสาร โดยใช้ลายลักษณ์อักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดไปยังผู้รับสารได้อ่าน และเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล จากการศึกษาหลักการเขียน พบว่า (เสนีย์ วิลาวรรณ, 2554: 157-159) เนื่องจากหลักการเขียนเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญ และป้องกันความผิดพลาด ดังนั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องใช้หลักในการเขียน ดังต่อไปนี้

1. มีความถูกต้อง คือ ข้อมูลถูกต้อง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ
2. มีความชัดเจน คือ ใช้คำที่มีความหมายชัดเจน รวมถึงประโยคและถ้อยคำสำนวน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงตามจุดประสงค์
3. มีความกระชับและเรียบง่าย คือ รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำธรรมดาเข้าใจง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน กระชับ ไม่ทำให้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย
4. มีความประทับใจ โดยการใช้อำนาจให้เกิดภาพพจน์ อารมณ์และความรู้สึกประทับใจ มีความหมายลึกซึ้งกินใจ ชวนติดตามให้อ่าน
5. มีความไพเราะทางภาษา คือ ใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตทั้งสำนวนภาษาและลักษณะเนื้อหาอ่านแล้วไม่รู้สึกรำคาญ
6. มีความรับผิดชอบ คือ ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล มุ่งให้เกิดความรู้และทัศนคติอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น นอกจากหลักการเขียนที่จำเป็นต่อการเขียนแล้ว สิ่งที่เป็นอีกประการหนึ่งคือ กระบวนการคิดกับกระบวนการเขียนที่จะต้องดำเนินควบคู่ไปกับหลักการเขียน เพื่อที่จะทำให้สามารถเขียนได้ดียิ่งขึ้น

Picture Word Inductive Model (PWIM)

(อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558: 17-22) การสอนแบบ Picture Word Inductive Model เป็นวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค ไวยากรณ์ ใช้รูปภาพเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นศิลปะการสอนภาษาที่เน้นกระบวนการอุปนัย โดยการสร้างกลุ่มหรือประเภทของคำศัพท์ที่มีลักษณะร่วมกับสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการสอนแบบ Picture Word Inductive Model มีลักษณะเฉพาะดังนี้

1. เป็นการสอนภาษาที่ใช้รูปภาพที่ผู้เรียนคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับภาพนั้น โดยการดึงคำศัพท์ออกมา เพื่อเชื่อมโยงคำศัพท์ การออกเสียงกับภาพ
2. เป็นการสอนภาษาที่เน้นกระบวนการอุปนัยภาพ ด้วยการสร้างคำศัพท์ให้เป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง
3. เป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ และสามารถสอนได้ทั้งผู้เรียนกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือรายบุคคล
4. เป็นวิธีการสอนที่ต่อยอดจากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาพ โดยการใช้ภาพเชื่อมโยงให้เกิดการใช้ภาษา เป็นวิธีที่เน้นการอ่านออกเสียง การสร้างคำอ่านจากคำศัพท์ จนนำไปสู่โครงสร้างหลักทางภาษาอื่น ๆ หรือการนำคำศัพท์ไปสู่การแต่งประโยค และการเขียนข้อความต่อเนื่อง แต่งเรื่องสั้น และเขียนเรียงความ

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) มีขั้นตอน (Calhoun, 1999: 23) ดังนี้

1. ผู้สอนเลือกภาพที่มีองค์ประกอบวัตถุ คน สิ่งของ เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคย
2. ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏจากรูปภาพ

3. ผู้เรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์จากรูปภาพ โดยผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์
4. ผู้เรียนอ่านทบทวนคำศัพท์ และจัดกลุ่มหรือประเภทของคำ
5. ผู้เรียนฝึกนำคำศัพท์มาแต่งประโยค
6. ผู้เรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ
7. ผู้เรียนเพิ่มคำศัพท์นอกเหนือจากภาพ
8. ผู้เรียนตั้งชื่อภาพ โดยพิจารณาจากสิ่งที่ปรากฏในภาพ และสิ่งที่เขียนบรรยายจากภาพ
9. ผู้เรียนนำประโยคหรือข้อความที่เขียนมาจัดประเภทของประโยค
10. ผู้เรียนอ่าน และทบทวนประโยคหรือข้อความที่เขียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาลเจ้า (ห่าวนุกูลวิทยา) ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาลเจ้า (ห่าวนุกูลวิทยา) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาลเจ้า (ห่าวนุกูลวิทยา) สำนักงานเขต บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนห้องเรียน 4 ห้อง จำนวนนักเรียน 108 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาลเจ้า (ห่าวนุกูลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 25 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ และกำหนดให้ห้อง ป.6/3 เป็นกลุ่มทดลอง และห้อง ป.6/2 เป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มนี้มีระดับความสามารถโดยรวมเท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง เขียนเรียงร้อยถ้อยคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 6 ชั่วโมง โดยใช้เนื้อหาการสอนเขียนเรื่องจากภาพ 3 เรื่อง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนประโยคจากภาพ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนเรื่องจากภาพเกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนเรื่องจากภาพเกี่ยวกับ ความขยัน

2. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง เขียนเรียงร้อยถ้อยคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ ที่ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เน้นการอธิบาย จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 6 ชั่วโมง โดยใช้เนื้อหาการสอนเขียนเรื่องจากภาพ 3 เรื่อง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนประโยคจากภาพ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนเรื่องจากภาพเกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนเรื่องจากภาพเกี่ยวกับ ความขยัน

3. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนเรื่องจากภาพเกี่ยวกับ ความประหยัด ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นข้อสอบอัตนัยแบบเขียนตอบ ใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. คะแนนเต็ม 10 คะแนน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ 1) เขียนตรงตามคำสั่ง 2) เนื้อหา 3) ภาษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลที่โรงเรียนศาลเจ้า (หัวหนูกุลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองไปใช้และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ 6 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม (กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม) เข้าใจตรงกัน
2. ใช้แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. ทดลองโดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง เขียนเรียงร้อยถ้อยคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) จำนวน 6 ชั่วโมงกับกลุ่มทดลอง และใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง เขียนเรียงร้อยถ้อยคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 6 ชั่วโมงกับกลุ่มควบคุม
4. ใช้แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน
5. นำผลการวิจัยที่ได้ไปวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1. นำคะแนนมาเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ โดยการใช้การทดสอบ t แบบกลุ่มเดียว (t-test แบบ One-sample Test) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (SPSS for Windows)

2. นำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ค่า t แบบไม่อิสระ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (SPSS for Windows)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนแบบปกติ ได้ผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1: ตารางการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test	sig
กลุ่มทดลอง	25	10	9.88	0.22	10.863	0.002
กลุ่มควบคุม	25	10	7.38	1.13		

จากตารางพบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ($\bar{X} = 9.88$, S.D. = 0.22) สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ($\bar{X} = 7.38$, S.D. = 1.13)

ตารางที่ 2: ตารางการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

Test	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t-test	sig
ก่อนเรียน	25	10	5.80	1.72	-11.710	0.000
หลังเรียน	25	10	9.88	0.22		

จากตารางพบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 9.88$, S.D. = 0.22) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 5.80$, S.D. = 1.72)

สรุป

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) มีค่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบประเมินความสามารถด้านการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากขั้นตอนการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) มีขั้นตอนให้นักเรียนได้ฝึกสังเกตองค์ประกอบของภาพและดึงคำศัพท์ออกมาจากภาพนั้น ๆ และในขั้นตอนที่ 3 ผู้เรียนได้เขียนสะกดคำศัพท์จากภาพ และครูผู้สอนได้ร่วมตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนสะกดคำศัพท์ ทำให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุพัตรา ศรีธรรมมา (2562) พบว่า ผลการประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการเลือกภาพที่มีส่วนสำคัญเช่นกัน ครูผู้สอนควรเลือกภาพที่มีองค์ประกอบชัดเจน และเป็นภาพที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์ร่วมมาก่อนหรือเป็นภาพที่เหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน (Rahayu Meliasari, Ngadiso, Sri Marmanto, 2018) เนื่องจากการใช้ภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนนั้น สามารถทำให้ห้องเรียนมีชีวิตชีวามากขึ้น และเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนนอกจากนี้ ในการเลือกรูปภาพสำหรับชั้นเรียน ควรคำนึงถึงความสมบูรณ์ของรูปภาพด้วย เนื่องจากยังมีเนื้อหาในรูปภาพมากเท่าไร นักเรียนก็ยังสามารถพัฒนาความคิดและแนวคิดในการ

สร้างคำศัพท์ และประโยคได้ ทำให้นักเรียนสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จ จึงสรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) มีค่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบประเมินความสามารถด้านการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) มีขั้นตอนให้นักเรียนได้นำคำศัพท์มาเรียบเรียงและเขียนประโยคหรือเป็นเรื่องราว ในขั้นตอนที่ 9 นักเรียนแต่ละคนมีความรู้พื้นฐานในการแต่งประโยคมาบ้างแล้ว ซึ่งเรื่องที่ยากเมื่อนักเรียนนำประโยคมาเรียบเรียงและเขียนเป็นเรื่องราว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กมลชนก สุขสุวรรณ (2559) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ มีทักษะการเขียนเรื่องจากภาพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนก็มีส่วนสำคัญ (อิศเรศ, วิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการสร้างคำ การอ่านออกเสียง มีการปฏิบัติจากการเขียน ครูเป็นที่ปรึกษา โดยผู้สอนต้องเชื่อว่านักเรียนสามารถคิดได้ ทำได้ เรียนรู้ได้ ผู้เรียนจะได้เห็นคำ ได้ยินเสียงที่ถูกต้อง ได้สร้างสรรค์ประโยค เขียนข้อความที่ต่อเนื่อง กิจกรรมลักษณะนี้เป็นการพัฒนาทักษะ ทั้งทางด้านการใช้ภาษาและทางด้านหลักภาษา อันจะช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น จึงสรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนแบบปกติ ทำให้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) สามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ผลดีกว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

เอกสารอ้างอิง

กมลชนก สุขสุวรรณ. (2562). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2)*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สุพิตรรา ศรีธรรมมา. (2562). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด* (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2554). *หลักการใช้ภาษาไทย*. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบพิกเจอร์ เวิร์ด Picture Word Inductive Model. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 13(1), 17-22.
- Calhoun, E.F. (2017). *Teaching beginning reading and writing with the picture word inductive model*. Association for Supervision and Curriculum Development. [https:// books.google.co.th/books?id=8MhqCwAAQBAJ&printsec=frontcover&hl=th&source=gbs_ViewAPI&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false](https://books.google.co.th/books?id=8MhqCwAAQBAJ&printsec=frontcover&hl=th&source=gbs_ViewAPI&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)
- Meliasari, R., Ngadiso, N., Marmanto, S. (2018). The picture word inductive model: Its effectiveness to teach writing viewed from students' interest. *International Journal of Language Teaching and Education*, 2(3), 248-258.

ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ที่มีต่อทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

LEARNING MANAGEMENT RESULTS ACCORDING TO HUNTER'S TEACHING MODEL OF READING AND SPELLING SKILLS OF GRADE 1 STUDENTS

นางสาวเบญจพร นครพัฒน์

Benjaporn Nakornpat

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Corresponding Author, E-mail: bennerypit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ 2) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้อย อำเภอเสวี จังหวัดชุมพร จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาในภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยมาจากการเลือกเจาะจง (Purposive Sampling) 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม รูปแบบของฮันเตอร์ 2) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำรูปแบบที่ใช้ในการทดลองแบบกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที่แบบไม่อิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2. ผลการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนรู้ รูปแบบของฮันเตอร์

Abstract

This research is intended to: 1) compare reading and spelling skills of grade 1 students before and after learning management, according to Hunter's model, and 2) compare learning management results according to Hunter's model, after learning with the criteria of 70 percents. Sample criteria. Sample groups include grade 1 students, Ban Noi School, Khlong Noi District, Chumphon Province, 20 students who are studying in the 2nd semester, academic year 2022, by choosing specific (Purposive Sampling) 1 class, number of students, 20 students. The tools used in this research consist of: 1) lesson plan, learn according to Hunter's model, and 2) reading and spelling ability test, The research design was the one group pretest - posttest design. The statistics used in data analysis are the average (\bar{X}) standard deviation (S.D.) And the independent test statistics (Dependent Samples t-test) The research found that: 1. Reading and spelling skills of grade 1 students who manage to learn according to results according to Hunter's model the result of reading and spelling skills after studying was higher than before with statistical significance at a level of .05, and 2. Learning management results according to the Hunter's model, the pattern of Hunter the result after learning management was 70 percents criteria with statistically significant at a level of .05.

Keywords: Reading and writing skill, Grade 1 students, Learning management, Hunter model

บทนำ

จากประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนบ้านคลองน้อย อำเภอสวี จังหวัดชุมพร รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปัญหาที่พบมากคือการอ่านออกเสียง ดังนี้ คือนักเรียนอ่านไม่ออกเพราะยังจำหลักเกณฑ์ในการสะกดคำต่าง ๆ ไม่ได้จึงอ่านไม่ได้และการอ่านคำผิด ปัญหาในการสอนเขียนที่พบ คือนักเรียนเขียนพยัญชนะ สระ และเขียนคำไม่ได้ทำให้เขียนคำผิด จากรายงานผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในตอนที่ 1 คือการทดสอบความสามารถด้านทักษะการอ่านมีนักเรียนที่สามารถอ่านสะกดคำได้ถูกต้องทุกคำจำนวน 3 คนจากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 และการทดสอบความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำมีนักเรียนที่เขียนสะกดคำผ่านเกณฑ์เพียง 4 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คนคิดเป็นร้อยละ 0.8 ทำให้คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2, 2565)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ถ้าหากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมแล้ว ก็จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งการแก้ปัญหาคือ การอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนสามารถแก้ได้หลายวิธี เช่น การจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม การจัดการเรียนรู้แบบค้นพบ การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต เป็นวิธีที่นักเรียนจะได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการลงมือปฏิบัติ อย่างแม่นยำและคงทน โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด และมีขั้นตอนการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในวัยเริ่มต้น นอกจากนี้ ยังจัดเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับเด็กอ่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะที่ต้องมีรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยครูจะต้องแสดงแบบให้นักเรียนเห็น เข้าใจชัดเจน จึงไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความคิด และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนยังต้องพัฒนาผู้เรียน ทั้งความรู้ ความคิด การปฏิบัติ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งทำทนายครูผู้สอนในการทดลองใช้เพื่อการพัฒนาปรับปรุงงานในวิชาชีพครูได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน ดังนั้น ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครู แนะนำให้นักเรียนช่วยกันฝึกให้นักเรียนที่เรียนดีจับคู่ฝึกกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเล็กให้ช่วยกันเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม โดยครูคอยมาดูแลการฝึกและคอยให้กำลังใจ และการเสริมแรง นอกจากนี้ ยังจัดเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับเด็กเรียนอ่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของ Hunter จะสอดคล้องกับหลักการสอนที่มีประสิทธิภาพของ Brophy มากที่สุด (วัชรวิภา เล่าเรียนดี และคณะ, 2560)

ทบทวนวรรณกรรม

ทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ

ทักษะการอ่านสะกดคำ หมายถึง การแปลความหมายจากตัวอักษรมาเป็นถ้อยคำ โดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน โดยใช้การสังเกต จำรูปคำ ประสบการณ์เดิม ในการแปลรูปพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดออกมาเป็นเสียง จนเกิดความเข้าใจอ่านตรงกับตัวอักษรที่เขียน และอ่านคำได้ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำเป็นข้อสอบแบบอัตนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กาญจนา นาคสกุล (2556: 13) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่า เป็นระบบการเขียนที่ใช้ตัวอักษรแทนเสียง 3 ประเภท คือ สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์มาประกอบเป็นพยางค์และคำ ในการเขียนคำให้ถูกต้องจำเป็นต้องศึกษาเรื่องการใช้สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งทางราชการประกาศให้ถือเป็นแบบอย่างในการเขียน กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ., 2546) ได้กล่าวถึงการอ่านและการเขียนสะกดคำต้องกระทำควบคู่กันไป โดยการอ่านและเขียนคำตามลำดับ คือ

พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด ซึ่งต้องอาศัยการสังเกตและการจดจำ จึงสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ดวงใจ ไทยอนุญ (2554: 26) ได้กล่าวว่าการเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง การนำเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด มาเขียนเรียงให้เป็นคำที่ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ส่วนกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตเหมาะสมกับพัฒนาทักษะที่ต้องมีรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนโดยครูจะต้องแสดงแบบให้นักเรียนเห็นเข้าใจชัดเจน ดังนั้น จึงไม่เหมาะสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความคิด และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้อย่างดีต้องพัฒนาผู้เรียน ทั้งความรู้ ความคิด การปฏิบัติ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งทำทนายครูผู้สอนในการทดลองใช้เพื่อพัฒนาปรับปรุงในวิชาชีพครูได้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน ดังนั้น ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูกอยแนะนำให้นักเรียนช่วยกันฝึกให้นักเรียนที่เรียนดีจับคู่ฝึกกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเล็กให้ช่วยการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม โดยครูกอยดูแลการฝึกและคอยให้กำลังใจและการเสริมแรง นอกจากนั้นยังจัดเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับเด็กก่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ชี้นำและขั้นเตรียมความพร้อม
2. ขั้นแจ้งหรือบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายของการเรียนรู้
3. ขั้นเสนอเนื้อหาสาระใหม่และทักษะใหม่
4. ขั้นเสนอรูปแบบ ทำรูปแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ดู
5. ขั้นการตรวจสอบเพื่อความเข้าใจ
6. ขั้นการให้ฝึกปฏิบัติโดยครูกอยแนะนำ
7. ขั้นการให้ฝึกโดยอิสระ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ผลของการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้
2. ผลการจัดการเรียนรู้ผลของการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้อย อำเภอสวี จังหวัดชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนห้องเรียน 2 ห้อง จำนวนนักเรียนห้องละ 20 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอสวี จังหวัดชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยมาจากการเลือกเจาะจง (Purposive Sampling) 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง เรื่อง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกเสียงสะกดคำสระ อะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เขียนสะกดคำสระ อะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 อ่านออกเสียงสะกดคำสระ อี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เขียนสะกดคำสระ อี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 อ่านออกเสียงสะกดคำสระ อือ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เขียนสะกดคำสระ อือ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 อ่านออกเสียงสะกดคำสระ อุ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เขียนสะกดคำสระ อุ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 อ่านออกเสียงสะกดคำสระ อำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เขียนสะกดคำสระ อำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 อ่านสะกดคำสระ เอ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เขียนสะกดคำสระ เอ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำซึ่งผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ เรียบร้อยแล้ว โดยใช้เป็นแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีตัวอย่าง คือ โรงเรียนบ้านคลองน้อย อำเภอสวี จังหวัดชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 20 คน โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองน้อย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ซึ่งผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนสะกดคำ เรียบร้อยแล้ว

2. ทำการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) โดยนักเรียนทำแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลัง การจัดการเรียนรู้ (Posttest) ทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบของ อินเทอร์เน็ต ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

3. เมื่อเรียนเนื้อหาจบทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ ฉบับหลังการจัดการเรียนรู้ แล้วบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการดำเนินการวิจัย มาวิเคราะห์ตาม หลักการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐานและสรุปผล การทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความสามารถด้านการ อ่านและการเขียนสะกดคำกับเกณฑ์การประเมินด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ หลังการจัดการ เรียนรู้ (Posttest) โดยการทดสอบค่าที แบบไม่อิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

2. ผลวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อทักษะการอ่าน และเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1: ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test	p
ก่อนเรียน	20	30	14.00	5.13	-10.85	0.000
หลังเรียน	20	30	26.65	3.60		

*P < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 14.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.13 ส่วนความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.60 เมื่อตรวจสอบพบว่า ทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2: ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test	p
ก่อนเรียน	20	30	14.80	3.45	-12.84	0.000
หลังเรียน	20	30	22.55	3.69		

*P < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.45 ส่วนคะแนนความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 เมื่อตรวจสอบพบว่า ทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3: ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

สภาพการณ์	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ร้อยละ 70	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test	p
หลังเรียน	20	30	21	26.65	3.60	18.46	.000

*P < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4: ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

สภาพการณ์	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ร้อยละ 70	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test	p
หลังเรียน	20	30	21	22.55	3.69	27.31	.000

*P < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตมีผลการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตผู้วิจัยได้มีการอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ดังนี้ 1) ทักษะด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากรูปแบบขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตนั้น เป็นรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ ครูผู้สอนจะมีบทบาทมากกว่าผู้เรียนเพราะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะยังเป็นวงชั้นที่ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้นำในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำให้นักเรียนที่เรียนที่สามารถเรียนรู้ได้จับคู่ฝึกกับนักเรียนที่มีการเรียนรู้ที่ค่อนข้างช้า รวมไปถึงการจัดกิจกรรมกลุ่มเล็กให้ช่วยการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมโดยมีครูผู้สอนดูแลการทำกิจกรรมและการเสริมแรง การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตยังเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กอ่อนที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด (วิชรา เล่าเรียนดี และคณะ, 2560) สอดคล้องกับ Wilson (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ดั้งเดิมที่เน้นการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ ได้ถูกพัฒนาโดยครูใหญ่และนักการศึกษาหลายท่านที่ใช้เวลาศึกษามาเป็นเวลานาน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของอินเทอร์เน็ตได้ถูกออกแบบเพื่อให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ที่นักเรียนได้รับตั้งแต่ครั้งแรก ซึ่งรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตนี้เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งครูผู้สอนไม่สามารถตัดขั้นตอนการสอนขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปได้ โดยวิธีการสอนของอินเทอร์เน็ตนี้มี 7 ขั้นตอน ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในขั้นนำและเตรียมความพร้อมในทุกแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ครูใช้กิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียน ด้วยการใช้เพลง นิทาน แสดงท่าทางประกอบ และการสนทนาพูดคุยถึงความรู้เดิม และคำศัพท์ที่นักเรียนคุ้นตาสามารถเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม เช่น ในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอ่านสะกดคำสระต่าง ในขั้นนำและเตรียมความพร้อม ครูผู้สอนจะให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมประกอบท่าทางที่เกี่ยวข้องกับสระนั้น ๆ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ความสนใจและสนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนมีความอยากจะทำกิจกรรมต่อไปที่ครูจะจัดขึ้น ทำการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ส่งผลให้การเรียนรู้ทางการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2556) กล่าวว่า การกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้เป็นกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเรียนเนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่นักเรียนจะเรียน นอกจากกิจกรรมในขั้นนำและเตรียมความพร้อมนั้น ยังมีขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งในขั้นนี้ครูผู้สอนจะบอกให้นักเรียนรู้นักเรียนจะเรียนอะไร โดยวิธีใด ทำให้นักเรียนรู้แนวทางในการดำเนินตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจะจัดขึ้นในช่วงนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมลพร พงษ์ประเสริฐ (2563) กล่าวว่า การแจ้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนโดยบอก ให้นักเรียนทราบว่าเรียนอะไร ใช้เทคนิคใด มีประโยชน์อย่างไรและนักเรียนต้องทำอะไรบ้าง ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนรู้สูงขึ้น ขั้นตอนในการสอนอ่านและเขียน

สะกดคำ การจัดการเรียนรู้ของอินเทอร์เน็ต ได้ถูกออกแบบเพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ที่นักเรียนได้รับตั้งแต่ครั้งแรก ซึ่งรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตนี้เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งครูผู้สอนไม่สามารถตัดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งออกไปได้ ในขั้นนำและเตรียมความพร้อมในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ครูใช้กิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียนด้วยการใช้เพลง แสดงท่าทางประกอบและการสนทนาพูดคุยถึงความรู้เดิม ในการสนทนาหากพบว่านักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องครูผู้สอนจะต้องทำการแก้ไขและอธิบายกระบวนการให้นักเรียนเข้าใจในทันที และเมื่อปฏิบัติถูกต้องชมเชยนักเรียนทุกครั้งขึ้นการฝึกโดยอิสระ ครูได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำจนเกิดความชำนาญ แล้วนักเรียนนำไปฝึกเองโดยการทำแบบฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้น เพื่อการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอควบคู่กันไปจนเกิดความชำนาญจึงทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญานิชฐ์ ปืดคำฟู (2557) ที่พบว่าถ้าครูให้โอกาสกับนักเรียนได้คิดอย่างเต็มที่ ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน การให้ความเป็นกันเองของครูทำให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างอิสระเสรี จะทำให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้นรวมถึงการจัดสภาพต่าง ๆ ด้านกายภาพ กิจกรรม บรรยากาศ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนมี ความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ การตอบสนอง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2558). *การวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และการจัดการศึกษา*. สำนักงานเลขาธิการ ศรช.สภา.
- กรมวิชาการ. (2558). *ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล*. สำนักงานเลขาธิการศรช.สภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา.
- กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการศึกษา. (2565) *รายงานผลการทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2.
- กาญจนา นาคสกุล. (2556). *ระบบเสียงในภาษาไทย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2552). *หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. อมรการพิมพ์.
- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). *การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ*. สถาพรบุ๊คส์.
- ชญานิชฐ์ ปืดคำฟู. (2557). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชนเผ่า (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)* มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ชัชชญา เครื่องกลาง. (2557). *การอ่านสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร. (2560). *สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2554). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คำรงค์ ชลสุข. (2558). *ย้อนอดีตภาษาไทย: แจกลูก-สะกดคำ*. <https://www.kroobannok.com/77543>
- ทิตนา แชมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่17)*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพร อรุณประเสริฐ. (2561). *การพัฒนาการสอนทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราโดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่จัน ทรายสวรรค์ จังหวัดเชียงราย.
- ธนิกานต์ ทาอ้าย. (2559). *อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ซ้ำร้าย "อ่านน้อย" จับประเด็นไม่ได้ วิกฤตใหญ่ที่ไทยต้องแก้*. ผู้จัดการออนไลน์. <https://mgronline.com/qol/detail/9590000000019>
- ภาชิตา วิสารสุข. (2559). *คนไทยต้อง พุด-อ่าน-เขียน* เป็น. กอแก้ว.
- รสริน ดิษฐบรรจง. (2553). *หลักการอ่านการเขียนคำไทย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- รา สายเมฆ. (2552). *ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับ พฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถและการสอนแบบคู่มือครู* (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2561). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งอรุณ โรจน์รู้ตนาดำรง. (2557). *การศึกษาแบบเรียนภาษาไทยสำหรับเด็กเริ่มเรียน พ.ศ. 2414-2555* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. ดอกหญ้าวิชาการ.
- วิมลศิริ กลิ่นบุปผา. (2559). *จากภาษาแม่สู่ภาษาที่สอง: ปัญหาการใช้คำและประโยคภาษาไทยของนักเรียนและมอญที่แสดงผ่านการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด*. *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 1(38), 1-79.
- วิไล พลพวง, อัญชลี สารรัตน์ และวิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2560). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสอนภาษาไทยเพื่อส่งเสริมเชาวน์ปัญญาแห่งความสำเร็จสำหรับครูระดับประถมศึกษา*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 11(1), 153-164.
- สายัณห์ พาน้อย และคณะ. (2553). *หนังสือการสอนภาษาไทย ให้อ่านออกเขียนได้โดยการแจกลูกสะกดคำ*. สหมิตรพรินติ้งแอนด์พับบลิชชิง.
- สำลี รักสุทธิ. (2556). *หนังสืออ่านเสริมทักษะอ่านคล่อง อ่านเร็วภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2*. พ.ศ.พัฒนา.

- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2562). *คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับครู
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3.
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*.
- อัจฉรีย์ พิมพิมูล. (2563). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาชั้นตอนวิธีและการเขียน
โปรแกรม. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 31(2), 12-26.
- Buswell, G. T. (1922). *Fundamental reading habit: A study of their development*. University
of Chicago Press.
- Clanton, P. B. (1977). *The effectiveness of the letter cloze procedure as a method of
teaching spelling*. Dissertation Abstracts International part A.
- Goodman, K. (1988). *The reading process interactive approach to second language reading*.
Cambridge University.
- Wilson, L. O. (2018). *Madeline hunter lesson plan model*. [https://thesecondprinciple.com/
essential-teaching-skills/models-of-teaching/madeline-hunter-lesson-plan-model/](https://thesecondprinciple.com/essential-teaching-skills/models-of-teaching/madeline-hunter-lesson-plan-model/)